

Návrh na založenie Občianskeho tribunálu, ktorý by pripravil verejnú obžalobu na ponovembrových slovenských politikov za zločiny proti ľudskosti a ekonomické zločiny páchané na vlastných občanoch

Vážení spoluobčania

Keď pred Medzinárodným vojenským tribunálom v Norimbergu konanom od 20. novembra 1945 do 1. októbra 1946 bol súdený nemecký fašizmus nielen za vyvolanie druhej svetovej vojny, ale aj za mnohomiliónové obete, nepraktizoval sa tu systém kolektívnej viny. Súdení boli konkrétni jednotlivci, ktorí niesli najväčšiu vinu na týchto zverstvách. No nielen na zverstvách a zločinoch proti ľudskosti, ale aj na ekonomických zločinoch, páchaných v okupovaných krajinách. Výstižne to povedal známy americký politológ poľského pôvodu profesor Zbigniew Brzezinski *"Západný svet tvrdošijne schvaľuje stíhanie nacistických zločinov, ale komunistické zločiny jednoducho ignoruje..."*

Zastávame názor, že podobný tribunál ale na občianskej báze, ktorý by nielen zmapoval zločiny proti ľudskosti a ekonomické zločiny zo strany ponovembrových slovenských politikov proti vlastnému národu, by mal vzniknúť aj na Slovensku. Čas na to už dozrel. Aj z toho dôvodu, že poškodená je väčšina slovenských občanov. Žiaľ, je poľutovaniahodné, že k tomuto stavu došlo za spoluúčasti západu, ktorý akceptoval bývalých komunistov a prijal ich ako obchodných a politických partnerov. Medzinárodné inštitúcie sa týmto spolupodielali na zavedení kolektívnej viny na slovenských občanoch, ako jediných vinníkov, za ekonomické zločiny a zločiny proti ľudskosti, ktoré tu slovenskí politici napáchali a naďalej páchajú.

Členom Občianskeho tribunálu sa môže stať každý občan, ktorý sa stal obeťou ekonomických zločinov spáchanými slovenskými politikmi. Môže sa prihlásiť na adrese Svetového združenia bývalých čl. politických väzňov. Dokumentačné stredisko Občianskeho tribunálu by evidovalo každý konkrétny prípad oznámený občanmi, vrátane evidencie zločinov ponovembrových slovenských vlád a parlamentov. Toto Dokumentačné stredisko by pripravilo k zverejneniu zoznam občianskych núl, z ktorých ponovembrové vlády a parlamenty urobili multimilionárov, hoci pre Slovensko a slovenský národ neurobili absolútne nič, vrátane komplexnej štatistiky podvodne a neoprávnene získaného majetku. Zároveň by sa hľadali spôsoby, ako treba brať na zodpovednosť tých politikov a poslancov, ktorí prípravou a schválením týchto zločinecko-zlodejských zákonov toto umožnili. Dnes už možno jednoznačne povedať, že takéto zákony sa pripravovali vedome a cieľavedome, so snahou poškodiť Slovenskú republiku a jej občanov.

12 najväčších zločinov ktoré boli spáchané v dôsledku nevysporiadania sa s komunizmom po novembrovom prevrate v bývalom Československu v roku 1989

1. Zrada na občanoch Československa ku ktorej došlo uzavretím dohôd o podmienkach odovzdania moci za záruku beztriestnosti a ponechania majetku medzi odstupujúcimi komunistami, vrátane ich rodinných príslušníkov a nastupujúcou politickou garnitúrou, zloženou ztzv. disidentov, bývalých komunistov a spolupracovníkov komunistickej tajnej polície ŠtB. Následkom tejto zrazy bol vznik nomenklatúrneho komunistického kapitalizmu.
2. Zodpovednosť za pretransformovani e agentúry I. správy ŠtB do najvplyvnejších ekonomických a finančných štruktúr. (podľa vzoru a scenára aký previedla KGB v

Rusku.) Podľa zle utajovanej dohody nesmú byť v SR 15 rokov zverejnené mená príslušníkov I. správy ŠtB. Oficiálne sa vie len toľko, že bývalý hlavný veliteľ komunistickej ŠtB - Alojz Lorenc dnes pôsobí na úseku informačných a zabezpečovacích systémov vo finančnej (rusko-slovenko-českej) skupine Penta Group, ktorej filiálka Vinako stála za predajom Slovenského plynárenského priemyslu.

3. Zodpovednosť za to, že sa Česko-Slovensko stalo eldorádom pre dobrodruhov, ktorí si v chaose a bezprávnom stave môžu dovoliť beztrestne to, za čo je v právnych a demokratických štátoch kriminál. Prvá vlna privatizácie pri absolútnej absencii preukazovania pôvodu peňazí, kedy sa bývalé Československo stalo najväčšou práčkou špinavých peňazí v strednej Európe.
4. Zodpovednosť za rozdelenie bývalého Československa bez inštitútu referenda a vyjadrenia vôle občanov oboch národov. Zodpovednosť za unáhlené rozdelenie majetku oboch štátov, rozdelenie hraníc a celkový úpadok oboch nástupníckych štátov bývalého Československa, ktoré malo podľa západných odborníkov, vďaka nízkej zadlženosti, štrajkami nepoškodenej ekonomike a potravinovej sebestačnosti, najlepšie predpoklady pre transformáciu na trhovú ekonomiku. Následne zodpovednosť Slovenskej republiky za diskrimináciu svojich občanov, žijúcich v ČR, ktorí boli poškodení nevýhodnými dôchodkami vyplácanými zo SR ako aj neskôr prijatými a rozdielnymi zákonmi pri odškodňovaní bývalých obetí komunizmu súdených súdmi býv. ČSR, účastníkov zahraničného odboja či obetí okupácie roku 1968. (Paradoxne sa oba nástupnícke štáty nakoniec stali súčasťou zjednotenej EÚ).
5. Zodpovednosť za štátny banditizmus prevádzaný vládou V. Mečiara. Netransparentné privatizačné podvody pre vopred určených záujemcov spriaznených ekonomicky s HZDS a jeho satelitmi vo vláde, dokonca aj majetku, ktorý spadol pod reštitúcie. Vznik silných mafiánskych skupín aj s prepojením na štáty bývalého ZSSR, ktoré s prepojením na politické kruhy určujú z pozadia pravidlá hry a disponujú silným ekonomickým potenciómom. Zodpovednosť za to, že na Slovensku pôsobili CBS zo štátov býv. ZSSR vyzbrojené automatickými zbraňami. (Ochránka bývalého riaditeľa súkromnej TV). Zodpovednosť za naplnenie toho čo voľakedy hovorili vyšetrovatelia ŠtB politickým väzňom, že z ich žien urobia prostitútky. Ako potvrdzujú zistenia nedávno zverejnených zahraničných organizácií, Slovensko zaujíma popredné miesto v obchodovaní s ľuďmi - „predajom“ dievčat do zahraničia. Slovenské bulvári verejne propagujú poskytovanie erotických služieb a prostitúciu. Mnoho slovenských dievčat nemôže žiť v normálnej rodine a toto sa týka aj mnohých dievčat a žien, ktoré po 1989 namiesto toho aby mali a vychovávali vlastne deti robia opatrovatelky v rodinách v zahraničí.
6. Zodpovednosť za vznik štátneho terorizmu, pri ktorom bola SIS zneužitá na únos syna bývalého prezidenta. Zneužívanie právomoci vtedajšieho predsedu vlády SR, ktorý bezprecedentne zasahoval do nezávislosti vyšetrovacích orgánov a maril vyšetrovanie tohto zločinu. Neobjasnená vražda policajta Róberta Remiáša a zneužitie právomoci zastupujúceho prezidenta Mečiara amnestiami zahľadiť trestnú činnosť.
7. Zodpovednosť za prenesenie splatenia miliardových tzv. "nedobytných" pohľadávok privatizérov na daňových poplatníkov - občanov SR. Občania museli zo svojich daní a na úkor zníženia ich životnej úrovne zabrániť kolapsu bankového sektoru zadlžených slovenských bánk, aby ich vláda M. Dzurindu mohla predať zahraničným účastníkom.

8. Zodpovednosť za okradnutie vyše 200 000 občanov, SR, ktorí prišli o svoje úspory krachom činnosti tzv. nebankových subjektov, ktoré by bez súhlasu vlády nemohli dlhodobo prevádzať svoju činnosť. Vláda pritom roky zdaňovali zisky z tejto nezákonnej a podvodnej činnosti.
9. Zodpovednosť za nesplnenie predvolebných sľubov súčasnej vlády, ktorá v roku 1998 sľubovala riešenie privatizačných podvodov, kedy privatizéri za dodnes nevrátené úvery získavali majetok štátu za minimálnu cenu nezodpovedajúcu skutočnej hodnote. Denník Sme v tom čase publikoval tvrdenia súčasného ministra financií o zverejnení databázy všetkých nekalých transakcií, vrátane pochybných prevodov, ktoré mali byť anulované prijatím zákona v parlamente, nakoľko podľa Ivana Mikloša riešenie súdnou cestou za súčasného stavu justície by bolo kontraproduktívne. Sekeru vo výške minimálne 150 mld Sk nakoniec zaplatili z vlastného vrecka daňoví poplatníci po nástupe Dzurindovej vlády, ktorá tzv. nedobytné pohľadávky presunula do Konsolidačnej banky a takto zachránila bankový sektor pred kolapsom. Následne mohli banky predať do zahraničia. Nič z toho sa však nesplnilo a naopak, súčasná vláda odpustila časti dlhov narýchlo vykvaseným miliónárom a multimiliónárom, ktorí sa pri živili na majetku štátu a na majetku, ktorý mal byť reštituovaný.
10. Politická a trestnoprávna zodpovednosť za minimálne 1000 miliardové rozkrádanie majetku občanov SR bola anulovaná a vláda, ktorá nastúpila k moci v roku 1998, prijala koncepciu riešenia tohto dlhu a spôsobenej škody nevyvodením zodpovednosti voči páchatelom, ale celú ťarchu preniesla na občanov Slovenskej republiky tzv. reformami, ktoré maximálne bezohľadne poškodili väčšinu občanov SR, ktorí nenesli žiadnu vinu a zodpovednosť za rozkradnutý majetok a nevrátené úvery. **Týmto princípom kolektívnej viny sa spáchal jeden z najzávažnejších zločinov po prevrate v roku 1989.**
11. Nastúpením trendov reformami vyriešiť ekonomickú situáciu Slovenska, došlo k porušeniu ústavy SR, ktorá deklaruje každému občanovi právo na zdravotnícku starostlivosť. Tzv. reformou aká sa uskutočnila, sa základná zdravotná starostlivosť stala dostupnou len majetným, čo sa ešte viac prehľbuje sprivatizovaním nemocníc finančnými skupinami ovládajúcimi takmer všetky odvetvia v štáte. Následne dochádza k tichej likvidácii sociálne slabších a chudobných občanov SR, kde takmer 1/5 obyvateľstva žije podľa prieskumov EÚ na hranici chudoby. Táto zákerná a skrytá forma eliminácie vlastného obyvateľstva má v sebe prvky fašizmu a zodpovednosť za demografický pokles obyvateľstva SR spadá na vládu a parlament.
12. V náväznosti na nezákonnosti a zločiny uvedené v predošlých bodoch, ako aj s poukazom na to, že ponovembrové vlády spôsobili ujmu svojim občanom ako aj svojim bývalým občanom žijúcim v zahraničí, ktorým nebol v reštitučnom konaní spravodlivo prinavrátený ich majetok, v duchu hesla „svojim nedáme ale dáme cudzím“, sa zo slovenských občanov stali „gastarbeiteri“ vo vlastnej krajine. Vydrancovanie vlastného finančného a ekonomického potencionalu a všeobecný úpadok, ku ktorému došlo po novembri 1989 je prvotnou príčinou toho, že došlo k výpredaju vlastného štátu do zahraničia za zneužitia vlastných občanov ako lacnej pracovnej sily na prilákание zahraničných investorov. Tzv. miliardové „investičné stimuly“, si občania Slovenska v konečnom dôsledku musia zaplatiť sami zo svojich daní. Jednostranná orientácia ekonomiky na automobilový priemysel je hrozbou krízy v budúcnosti, v súvislosti s možnou recesiou tohto odvetvia, ktoré je ovplyvňované nebezpečenstvom nárastu cien

palív dominantných exportérov z islamských krajín ako aj samotným vyčerpaním zdrojov. Existuje aj reálna hrozba odchodu investorov do krajín s ešte lacnejšou pracovnou silou po využití tzv. „investičných stimulov“.

Mnohých ponovembrových politikov možno plným právom obviňovať, že sú vrahmi slovenského národa. Budeme dokumentovať:

V Nočných dialógoch Slovenského rozhlasu 23. 4. 2004 minister zdravotníctva Rudolf Zajac priznal, že u nás zomierajú ľudia kvôli chýbajúcim prístrojom, ktorých by bolo možné zachrániť, no na prístroje a vybavenie chýbajú peniaze. Zámerne však nepovedal, že peniaze chýbajú hlavne kvôli rozkradnutým stovkám miliárd, o ktoré bol náš štát okradnutý v mene členov ponovembrových vlád a parlamentov a práve preto dnes ľudia zbytočne zomierajú. Začiatkom januára 2005 aj minister hospodárstva Pavol Rusko v diskusnej relácii Sedmička v TV JOJ uviedol, že ľudia u nás zomierajú aj preto, B nie sú peniaze na zdravotníctvo.

Tieto bezohľadné politické metódy cynicky, systémom kolektívnej viny, preniesli nimi páchané následky kriminálno-zločineckej činnosti na plecia radových občanov, a mnohých dohnali dokonca k samovraždám. Výsledkom tejto politicko-sabotážnej deštrukcie, ktorá je v rozpore s etickými a kresťanskými princípmi je množstvo rozvrátených rodín, manželstiev a celkový morálny úpadok spoločnosti. Skrytá ekonomická genocída prispieva k postupnej likvidácii a zániku slovenského národa, čo za 60-80 rokov je úplne reálne.

Nedopuťme aby sa zo staroby urobil priestupok, aby choroba a slabosť vyznievala ako zločin, kde ten, kto nemá síl, aby produkoval a konzumoval, stáva sa nežiadúcim vyvrheľom.

Nedopuťme aby Slovensko bolo aj naďalej krajinou v ktorej sa zločin, podvod a dokonca aj vražda vypláca.

Vážení spoluobčania, je poľutovaniahodné, že doteraz ani jeden slovenský politik ani jedno slovenské médium, dokonca ani vedenie Kristovej cirkvi neodsúdili systém kolektívnej viny páchaný na bezbranných slovenských občanoch zo strany slovenských politikov za ekonomické zločiny nimi napáchané. Spoliehať sa môžeme len sami na seba. Obraciame sa na všetkých občanov Slovenska, ktorým ešte nieje ľahostajný osud tejto krajiny o podporu tejto iniciatívy, podpisom petície, alebo priamo aktívnou účasťou pri činnosti Občianskeho tribunálu. Obraciame sa s prosbou o pomoc a podporu aj na našich spoluobčanov žijúcich v zahraničí. Ešte stále je čas ukázať, že nie sme ľahostajným a zbabelým národom a ešte stále je v nás ľudská dôstojnosť, osobná česť, hrdosť a statočnosť. Toto zlo, ktoré nás kváří a ponižuje, poznáme všetci. To ostatné, ktoré z toho vyplýva, je len v našich rukách.

Svetové združenie bývalých československých politických väzňov

Petičný výbor:

Predseda: Vladimír Pavlík-Slovenská republika

JUDr. Olaf Macko-Kanada

Zora Macko-Kanada

Ján Baran-USA

František Bednár-Slovenská republika

Vzhľadom na to, že nie je možné petíciu "podpísať" elektronicky, prosíme všetkých, ktorí majú záujem nás podporiť, aby si vytlačili petičný hárok a podpísaný ho zaslali poštou na adresu uvedenú v ľavej časti stránky (hárok nemusí byť plný, nezbierame hárky, ale podpisy).

Adresa pre zasielanie petičných hárkov: Vladimír Pavlík, Orlové 75,017 01 Považská Bystrica